

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

V. évf. 49. sz.
2009. ÁPRILIS
(LXXX. évf. 15.855. sz.)

Csoóri Sándor:

Gyertyacsonkok (*)

Ha manapság bárki-vel találkozom az utcán, hangversenyen, a zöldséges bolt előtt vagy az Akadémia folyosóján, két-három perc múlva már azt kérdezzük egymástól: mi lesz velünk, **mi lesz Magyarországgal?** Fölszívódunk, eltűnünk, mint az etruszkok? Netán forradalmat robbantunk ki ismét, mint 1956-ban? Örültség! Vakság! Kialudt, szürke parázs fölött melengetjük a kezünket.

Forradalmat - a történelem furcsa ellentmondásaként - akkor tudnánk csak kirobbantani, ha még most is itt volnának nálunk az oroszok, ugyanis fegyvert egyedül csak tőlük tudnánk szerezni, mivelhogy a magyar katonaságot is durván lemorzsolták, mint télen mi a kukoricacsöveket hajdan. Ki tudná így támogatni a felkelőket? Fegyverük csupán a rendőröknek lenne, az őrző-védő osztagnak és az egyre jobban elszaporodó bünszövetkezeteknek.

Forradalom helyett egyedül csak a tömeges, néma lázadás maradt nekünk, amelyre mindenki maga is fölfegyverezheti magát.

Ez lenne a lélek fölkelése!

Tudom, hogy regényesnek, sőt együgyűnek is hangozhatnak ezek a mondatok, de - szívre tett kézzel - egy olyan világban, amelyben földrészeket kifosztó zsebtolvajok irányítják a történelmet, ott csak a magukban bízók emberek tudnak megállni a lábukon. A demokráciák, sajnos, kipukkanva a földön fekszenek, mielőtt fölröpültek volna a magasba. Idézzük csak föl a mi első választásunkat, példabeszéd gyanánt. Állók a választófülke függönye mögött. Tölem jobbra az öt évtizeddel ezelőtti vérbíró szavaz, bal oldalamon pedig annak az 57-ben kivégzett embernek a fia, akit épp ez az ember akasztatott föl.

Milyen demokrácia épülhet föl ilyen politikai és erkölcsi alapokon? Vagy olyanon, amelyben a kegyetlen vallatók közül senkinek se kellett eddig vallania?

Ilyen igazságtalan légkörű országban semmi sem igaz. Az emberek itt nem az elidegenedés ellen harcolnak, hanem a teljes önfeladás ellen. A történelemnek már nincs ereje ahhoz, hogy megtörténjék, mert minden új történeten ott csüngedez a múlt, és mégse tud igazán múlttá válni.

Ki tudná közülünk megmondani, hogy milyen ország ma Magyarország? Szocialista maradvány? Vagy hidegfejű kapitalista államocskák? Térképtörődék? Egy szerencsejátékon elkótyavetyélhető térség?

Nagy nemzeti költészetük rossz hazájú népeknek van - mondja keserűen Ilyés. Eddig igaza volt, mostanra azonban tán ez is elavult volna? Néhány harapófogós korszakot én is átéltem már a múltban, az ötvenes évek elejétől kezdve 56-ig, 56 után a hatvanas évekig, a hatvanas évektől a nyolcvanasokig. A magyar szellemi élet mindig magához tért, és átugrott a lángoló karikákon. Addig, amíg ellenálló tudott lenni, férfias maradt. Mihelyt elveszítette ellenfeleit, elveszítette önmagát is.

A legmélyebb árok az volt, amelybe az írók közül sokan belezuhanáltak, és elhitték, hogy ezután már nem kell

politizálnunk, mert a demokratikusan megválasztott parlament leveszi róluk a terheket.

Húsz éve látjuk, hogyan vette le. Én el tudtam fogadni, hogy akit nem érdekelt a magyar irodalom legerősebb hagyománya, az fordítson hátat az ún. sorskérdéseknek, de megjegyeztem, hogy ahol az élet 99%-a érintkezik a politikával, ott az ilyesféle fényűzés nem illik.

Néhány tehetséges szabadelvű író új nyelvet teremtve igyekezett elszakadni a kudarcokkal és örültségekkel terhelt magyar közélet gondjaitól, jelezve, hogy nemcsak nyelvében élhet tovább egy nemzet, hanem a nyelvébe bele is pusztulhat. Tagadhatatlan, hogy ebből a fölismerésből komoly újdonságok is születtek Tandori Dezsőtől Esterházy Péterig s másokig. Sokat élénkítettek a nyelven, de csupán féloldalasan, hiszen egy szétesett ország megújulásához szükséges erkölcs és erő hiányzott belőlük. Például Nadas Péter olyan elragadtatással írt Gyurcsány Ferenc öszödi elhíresült beszédéről, mintha egy szophoklészi dráma testvérmonológja lett volna: hazudtunk reggel, este és éjjel, és így tovább.

Ha igazán és ha szenvedve mondta volna a miniszterelnök az igazat, hihetetlen erőket szabadíthatott volna föl ebben a hazugságoktól elgazosodott országban, de egy héttel később már nem küzdött érte. Színjáték volt az egész. Nem beckettí abszurd, hanem Gyurcsány-féle abszurd, amelyből azóta is jut minden napra jó néhány mozzanat. Sok jut például a nyelvnek is. **A titkolózó ember többnyire csonkított nyelven beszél,** mert az érdeke ezt kívánja. Elaltatja magában az ígéretet, a jelzőket, nehogy a képzettársítások veszélyt hozzanak rá. Azt hiszem, Magyarország még sose volt olyan titkolózó ország, mint amilyen ma. Saját történeteim közül mondok egy példát. Depressziós panaszaimmal elég sok időt töltöttem kórházban, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet neurológiai osztályán. Elég sok orvost és beteget ismertem meg. Egyszer csak híre kelt, hogy megszüntetik ezt a gyógyító intézményt. A stroke-kal, azaz az agyér-görccsel foglalkozó részlege a világ hat legjobbja közé tartozott.

Hogy miért kell megszüntetni ezt a kórházat, senki sem tudta. Hetekig faggattam az „illetékesnek” mondható embereket: az igazgatót, az orvosokat, a képviselőket, néhány civilszervezet vezetőjét, de mindenki csak a vállát vonogatta. Így néztem végig a kórház haláltusáját, a szétszóródó betegeket, és szinte az utolsó között voltam, aki még egy keskeny nővérszobában megkaptam az utolsó infúziókat. Kifelé jövet egy őrző-védő kft. emberei gyanakodva vizsgáltak meg, hogy nem viszem-e magammal az egész kórházat. Ekkor éltem át testileg is, hogy a demokratikusnak csúfolt Magyarország a titkok országa, a hazugság országa. Egy **kiárusított ország.**

A nyelvét ugyan nem lehetett eladni, de az elhallgatott nyelv kizárásával óriási bűnököt lehet elkövetni. Ha a nyelv nem szólalhat meg egyértelműen, minden bizonytalan lesz körülöttünk.
Folyt. a 2. oldalon

Feltámadás

Töviskoronát tettek a fejére,
A ruhájára sorsot vetének,
Megcsúfolták, megvesszőzték szegényt,
Véres esője folyt szemének;
Kezét Pilátus akkor is mosta,
Árulója akadt épp elég,
Felfeszítették, sziklasírba tették,
És ujjongott a hitvány csöcselék...

De Eszme volt és Igazság és Isten,
Hiába erő, durva hatalom,
Valami a sírt dörögve zúzta szét
Azon a rózsás húsvéthajnalon;
Júdeában, Párizsban temessék el
Az Igazságot, mély siri gödörbe,
Feltámad egyszer, egy hajnalon,
Kiszáll a sírból, fényesen tündökölve...

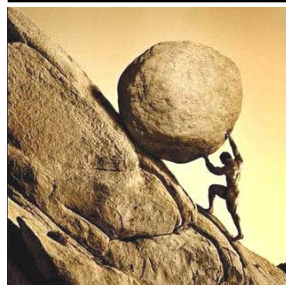
Ne sírj testvér!
Nincs veszve Magyarország!
Ruhájára ámbár sorsot vetének,
Mecsúfolták, megvesszőzték szegényt,
Csurog a vére átdöfött szívének;
Felfeszítették, sziklasírba tették,
Bent és kint ezer ellenség üvölt,
De hirdetem, pirkad a húsvéthajnal,
És megmozdul a föld...

Kiss Menyhért

Szalay Lajos festő, grafikus az Ómagyar Mária siralomhoz készült rajzsorozatából (Órmező, 1909. február 26 - Miskolc, 1995. május 1. Köztünk is élt: 1949-1960 között a tucumáni Egyetemen és a Buenos Aires-i Képzőművészeti Főiskolán tanított. New York-i periódusa /1960-88/ után vetett véget az emigrációs éveinek és visszatért Magyarországra)

„Ha két grafikus neve marad fenn az utókorra a huszadik századból, a másik én leszek, ha csak egy, az Szalay Lajos lesz.”
(Pablo Picasso)

Belépünk az 5. évünkbe

„Álmod úgy valósul meg, ha apránként építesz, a sok kicsi sokra megy, műved így gyarapszik. Életed éld szabadon, szánj időt a szépre, ne sokat tégy, de azt jól, s tiéd lesz a bére. Kőre követ nap mint nap, titkod lassan érik, így növekszel nap mint nap, míg elérsz az égig!”
(Részlet a Fratello Sole, Sorella Luna c. Szent Ferenc filmből. bb.)

A múlt számban megjelent soraimra föl néhányan megleptek azzal, hogy „most már valóban nagykorúvá vált az AMH”. Ez készletet az újabb írásra.

Ha újságnál létezik az ilyen, akkor talán így mondanám: szerény kezdete óta az AMH „kinötte magát”. Ezt szabad nyugodt szívvel állítani: elég kézbe venni az első, akadozó, bécipőji miatt botladozó számainkat - és a későbbi, folyamatos fejlődés érzékelhetővé válik.

Örömmel mondom ezt, de némi büszkeséggel is, mert az Olvasó talán nem is vette észre azt a számtalan, olykor nemvárt nehézséget, amivel lépten-nyomon, jóformán naponta meg kellett küzdeni.

Hogy mégis sikerült, azt elsősorban a sok felénk áramló segítőkészség, támogatás, buzdítás, jóindulat és nem utolsósorban **szeretet** tette, amit mind ez a szerkesztő, mind oly kompetens irodavezetője, valamint az állandó munkatársak észlelhettek az elmúlt évek során. Az olvasótábor megszerette az AMH-t, benne a HUFÍ-t és a Spanyol részt, és lassan „Nagy Családdá” vált, a hirdetőik nem pártoltak el, a támogatók pedig külön, meghatározott módon hónunk alá nyúltak, hogy működési költségeink jelentősebb tételeit is viselni tudjuk. Ezáltal hathatósan segítettek hozzá, hogy az AMH hajócskaja a legnagyobb hullámokat is bátran vehesse - és hogy

egyáltalán legyen jövője. Ez támogatóink megértése nélkül nem lenne lehető.

Bizakodva vágunk neki újabb évünknek. Azt reméljük, hogy nem fogyunk, de talán még kissé szaporodhatunk is az előttünk álló időkben. Reméljük, hogy Olvasóink együttműködésével szert tehetünk újabb előfizetőkre. Ígérjük a minket kísérőknek, tiszta szívvel és őszintén, hogy továbbra is megtesszük a tőlünk telhetőt abban az igyekezetünkben, hogy meg legyenek elégedve munkánkkal.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

A TARTALOMBÓL:

GYURCSÁNY FERENC LEMONDOTT ...	6.o. és SP IV
Dr. Orbán László: Az EU és mi	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Hat évtizeddel ezelőtt... ..	3.o.
Március 15 a Nagykövetségen	3.o.
Brazíliai rabszolga-felszabadítás II.r. ...	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
Csapó Endre: Nemzetegyesítés	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
A két Benedek László	HUFÍ I.
Venezuelai Gyöngyösbokrétá	HUFÍ II.
Kiscserkészklub Córdoba	HUFÍ III.
A vezetők kirándultak!	HUFÍ III.
Benedek Zsuzsi: Órszavak	HUFÍ IV.
Museo del Huevo de Pascua	SP I
INFORMACIÓN Embajada Húngara ...	SP I
CUMPLEAÑOS DEL MES	SP II
Cartas de Lectores	SP II-III
¡CALENDARIO DE ABRIL!	SP IV

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Véleményforum

dr. Orbán László:

Az Európai Unió kanyargós útjai - és mi

Egyetértek azokkal az oknyomozó történészekkel, akik az Európai Unió születésnapját messze, több évszázaddal visszavezetik a középkor végére.

1453-ban Konstantinápoly, a bizánci Birodalom fővárosa a török kezébe esett. Röviddel utána Kolumbusz felfedezte Amerikát, megnyitva az ún. Nyugati újkort történelmünkben. Konstantinápoly eleste után a Keleti-Földközi-tengerre vezető út elzárult a nyugat-európai hatalmak számára. A súlypont áterjedt észak-nyugatra.

Ezáltal az európai országok az Atlanti-óceánt használták kereskedelmi útvonalnak, amit Kolumbusz kiterjesztett Amerikáig, megteremtve azt a gazdasági és katonai hatalmat, amely a nyugati civilizációt jellemezte. Ez a felsőbbrendűség külön tényezőkre támaszkodott. Az első a tudomány és annak alkalmazása a technológiában, amely az ipari forradalmat eredményezte. A második a nép által megkövetelt demokrácia kiterjedése, hogy az legyen a kormányzat alapja. Továbbá a kapitalizmus és a termelőképeség megjelenése fellendítették a gazdaságot és a jólétet. És végül a katonai hatalom, amely a tudomány, a technológia és a gazdagság eredménye volt.

Ez a civilizáció és a múltja magáévá tette a törvényt és az egyéni jogok elsőbbségét. De a történelem még széles és kanyargós ívet írt le az athéni városállamtól ezen nyugat-európai államsoportosulásig. Az újkor fegyveres ellentétek tüzeiben forrott ki, dinasztiai, nemzetállamok és világnézetek háborúin keresztül. Ugyanakkor kiértékelések tárgya lett a művészet, a hit és társadalom alternatívái, a reneszánsz, a reformáció és a francia forradalom

A II. véres világháború után 1951-ben a két esküdt ellenség, Németország és Franciaország, Olaszországgal és a Benelux államokkal karöltve szerződést kötöttek, aminek alapján megszületett az Európai Szén- és Acélközösség (ECSC). Ez ültette el az Európai Unió csiráját. 1957-ben a Római Egyezmény alapján aláírják az Európai Közösség szerződését hála Adenauer, De Gasperi és Spaak erőfeszítéseinek.

Kihangszülőzandó, hogy ez nem az első államközösségi elgondolás, és épp az előzők középpontjában Magyarország állt. Így megemlítendő Kossuth Dunakonföderációja, úgy, mint a nagyrészt ilyen formában megvalósult Osztrák-Magyar Monarchia, amely biztosítva a szabad forgalmat igen jelentős gazdasági fellendülést eredményezett hazánkban.

Ez az út tovább egyenesben az EU felé vezet. 1979-ben megalakul az európai pénzügyi rendszer, amely a stabilitás támogatását és a közös pénzegységet, az ecu-t teremti meg.

Politikai téren is megrendezik az első közvetlen európai parlamenti választásokat, míg végül 1994-ben a maastrichti csúcstalálkozón a 12 tagállam elnöke megalkotja az egyezményt az Európai Gazdasági és Pénzügyi Unióra, és 1998-ban megteremtí a történelem első egységes forgalmi valutáját, az eurót.

Dán, angol, ír, görög, spanyol és portugál csatlakozás után a század végére megtörtént még három előkelő új tag belépése, amelyek közül mindhárom egyenként - Ausztria, Finnország és Svédország - túlszárnyalták az európai átlagmutatókat, és így összehozták azt a tizenöt tagállamot, amelyeknek a csillagai láthatók az Unió lobogóján.

Tovább haladva az egyenes úton, 2005-ben kidolgozódott az EU alkotmánya, amely gyakorlatilag Eurolandiát szorosabban az államiság felé vezette volna. De itt elkanyarodott az egyenes út, miután több országban ezt népszavazással kellett jóváhagyni. A franciák és hollandok elutasították. A válságból csak évekkal később a lisszaboni konferencia után tudott

visszakanyarodni az egyenesbe, amikor az egyezmény az alkotmány egy enyhébb formáját választotta, amely többek között egy évre újraavasztható elnök és közös külügyminiszter kinevezését, népszavazási indítványok, valamint a tagállamok kilépésének lehetőségét biztosította.

De ismét „kék egekből villámcsapás”. Ezúttal az írek, akik leginkább részesültek az Unió támogatásából az ún. „ír csoda” megvalósítására elutasították a tervet. A visszakanyarodás az egyenesbe a kudarc-pesszimizmus és a radikális alternatívák tekintetbe vétele után történhetett meg: 2008-ban Írország újrászavaztatása mellett döntött és az egyenesbe kanyarodás reményével tekint a 2009-es évre.

Magyarország társulása évtizedes tárgyalások után, a törvényhozás és a gazdasági mutatók összehangolása után, kilenc, főleg közép-európai állam kíséretében, 2004. május 1-jén jött létre. Megnyitotta a kaput a szabad tőke, áru és személyforgalom felé és részesévé tette hazánkat az Unió gazdasági, politikai és erkölcsi támogatásának. 2008-ban kiterjesztették a schengeni határeltérítési egyezményt hazánkra is. Ledültek a határsorompók Ausztria, Szlovákia és Szlovénia felé és így határátlépési engedélyek nélkül utazhatunk az ukrán határtól az Atlanti-óceánig. Összetört a vasfüggöny utolsó láncszeme, és némileg megrövidült Trianon hosszú árnyéka is.

*

De mit jelent nekünk, argentinai magyaroknak öshazánk uniós társulása? Elsősorban részesévé válunk az EU értékrendjéből eredő jogcímeknek és elveknek, amelyek főleg a béke, a demokrácia és az emberi jogok védelmén alapszanak.

Azonkívül a *jus sanguinis*, tehát a származási jogforrás alapján állampolgáruvá váltunk a világ mindkét legjelentősebb államcsoportosulásának: az EU-nak és a Mercosurnak. (*)

Így, a gyakorlati előnyök kiterjednek mind a két nagy régióra. Például szolgálhat a szabad személyforgalom, amely vízmentesen beutazást, telepedési és munkalehetőséget biztosít.

Megjegyzendő azért, hogy mindkét intézmény különböző sebességgel halad előre. Így például a szabad személyforgalom terén: mialatt Eurolandiában az Atlanti Óceántól a Balti Tengerig határmegállás nélkül száguldhatunk keresztül, a Mercosur országainban még a szomszédos államokba is csak különböző színű úrlapkiállítással fűszerezett sorbanállás után lehet bejutni.

Másrészt az Unió szorgalmazza határain kívül is a tagállamai számára az egyenlő jogok biztosítását harmadik államok részéről is. Példának felhozható Brüsszel erőfeszítése az észak-amerikai vízmentesség kiterjesztésére minden tagállamra. Nagyrészt ennek is a gyümölcsöként jött létre, éppen napjainkban, az EU állampolgárok ezen minőségű beutazása az USA-ba. Az EU ugyancsak elősegíti állampolgárainak külföldön való egymásrálátását és az európai szellem fejlesztését. Erre is van napjainkban példa: az argentinai magyar egyesületek meghívása a Buenos Aires-i „Európa Klubba”.

(*) **Szerk. megj.:** Államközi megállapodást ill. szerződést a kettős állampolgárságra vonatkozólag Argentína kizárólag Spanyolországgal és Olaszországgal írt alá. A többi országgal szemben kölcsönös „hallgatolagos beleegyezés” (szemhunyas) a *gyakorlati szokás*, de ez távol áll a „két útlelvi” törvényileg való elfogadásától és az erre vonatkozó jogszabálytól, valamint például - a jelen cikkben fölhozott - egyenlő jogokról az EU területén belül egy argentin állampolgár esetében.

A *Bíró család* néhány hónapot töltött köztünk, és most jelentkezik:

Kedves Zsuzsó!

Szerencsésen megérkeztünk, minden rendben. Itthon csak hideg van és bizony a 40°C meleg után most dideregve közlekedünk a pesti utcákon. Jobb a hidegből a jó melegbe érkezni, mint fordítva!

Három hónap után levélhegyek vártak ránk, számlák és egyebek. Most vissza a régi kerékvágásba, elkezdődik a munka.

Barátaink, ismerőseink mondják, hogy árad belőlünk a latinos érzés, vidámság, amit magunkkal hoztunk Argentínából. Érdeklődve és kicsit irigykedve hallgatják a beszámolóinkat. Sokukban megfogalmazódott az az érzés, hogy ők is szeretnének elmenni, kipróbálni és átélni mindazt, amit mi is átéltünk.

Szívünkben él tovább a magyarokkal eltöltött sok szép nap, a Karácsony, a Szilveszter és olykor egy kellemes szép esti vacsora a Hungáriában. Megismerkedtünk sok segítő és kedves emberrel, akikre mindig jólesik gondolni. El kellett utaznom több ezer kilométert, hogy igazán magyarnak érezhessem magam. Ott dobogott igazán élénkebben a szívem és borsózott meg a hátam, mikor elénekeltük közösen a Magyar Himnuszt! Ezekre a felejthetetlen érzésekre az a kis magyar közösség tanított meg! Köszönöm!

Baráti üdvözzellet:

Bíró Balázs, Budapest

Kedves Zsuzsó!

Allok a ruhásszekrény előtt és nézem, hogy a sok szép nyári emléket idéző ruháim egyre lejjebb kerülnek a polcokon, és helyüket átveszik a téli ruhák. Kis szomorúság tölt el, visszavágyódom! Mikor látlak újra, szép Argentína? Hiányzik a mindig nyüzsgő nagyváros lüktető élete, a szabadság mámorító érzése, az emberek furcsa, színes kavalkádja. Becsukom a szemem és felidézem azt a sok szép nyári napot, mikor gondtalanul boldog voltam. Azt reméltem, hogy jön majd a tavasz, és itt is átélhetem majd ezt az érzést. Csakhogy a lelkemben hideg van. Fázva nézem az unott, fásult embereket az utcákon. Nem akarok köztük tartozni.

Jó munkát végeztek János bácsiék - hol van most az az értelmiségi középosztály, akik írásaikkal, mondanivalójukkal kiutat

tudnának mutatni, felrázni a csüggedőket, és nem utolsó sorban összefogni az embereket?! A szabadságunkat lépten-nyomon megnyirbálják avval az indokkal, hogy a szabályok kellenek, hogy „átláthatóbb legyen minden”.

Mondvacsínált szabadságban élünk. Vezetőinket csak a hatalom érdekli! Mert a hatalom több mint a jog, több mint az igazság! Ezt tudják - és ki is használják. Egymásnak uszítanak bennünket, elterelve ezzel a figyelmet magukról. Az ünnepeket kisajátítják maguknak, elvesznek mindent tőlünk.

Kívánom, hogy levelem jó egészségben találjon benneteket! Ígérem, fogok vidámabb és jobb híreket is írni...

Olelünk benneteket

Bíró Balázné Éva és kis Barnus

Kedves Zsuzsó!

Hazaérkeztünk Dubaiból (nagy élmény volt a Perzsa-öbölben úszkálni!), és várt az újságod. Most olvasom, és mint mindig, most is tetszik a lap! Örülök, hogy az Obama-cikket tudtad használni. Gratulálok a munkához és a négy évfolyamon átívelő kitartásodhoz, ami páratlan a maga nemében: egy ragyogó fejezet a nyugati magyarság sajtótörténetéből!

Kézcsókkal

Stirling Gyurka Egerből

Kedves Zsuzsó néni!

Köszönöm az újságot! És köszönöm, hogy az utolsó számban azt írod: örülsz, hogy újra itt vagyunk!

Már több éve szeretnék egy kicsit hozzájárulni az újság grafikájához, mint ahogy néhány éve a fejléc logót készítettem.

Nem tolakodás, de ezúton szeretném egy kicsit viszonzni mindazt, amit a kolóniától kapott a családom: a papa [Honfi László] betegsége során nagyon nagy támogatás volt az újságban olvasni, hogy ennyien aggódnak, imádkoznak, gondolnak rá! Ugyanilyen nagy szeretettel fogadott vissza minket és különösen a lányaimat a kolónia.

Szeretettel,

Blahóné Honfi Juló,
ismét itthon, Buenosban

(Csak ismételhetem, amit már írtam: valóban nagyon örülünk hazajöveleteknek!)

HKZS

GYERTYACSONKOK...

...Folyt. az 1. oldalról

Ki tudja, hány kórházat ütöttek dobra? Hány százezer hold földet és gyógyforrást? Azt beszélnek, hogy az országunkon át fújó szelet is eladták már a hatalom emberei, mert saját hazánkban egy másik ország jóváhagyásával építhetünk csak szélérőműveket. Hogyan hangzik a bölcses keserű mondata? **Ami kifejezhetetlen, az nincs is!**

Mi a Hítel februári számát azért szenteltük anyanyelvünknek, hogy a későbbi számainkban folyamatosabb legyen a szerepe minden téren. A magyar irodalom múltjára hátranzéve azt állapíthatjuk meg, hogy egy költő vagy egy író elsősorban nem a népének kötelezte el magát, hanem nyelvének. A leglenyűgözőbb példája ennek Ady Endre, aki olyan nyelvet teremtett szavainkból, amilyen előtte se volt, és talán ezután se lesz soha.

Ady a nyelvért, joggal, új honfoglalásnak tekintette.

„Verecke híres útján jöttem én, / Fülemben még ősmagyar dal rivall...” - írja le egyik ars poeticának tekinthető versében. De az utca túloldaláról átkiált neki Ezra Pound amerikai költő, s az egyetemes érvényével üzeni: ha egy nemzet irodalma hanyatlak, a nemzet elsorvad és tönkremegy, mert a törvényhozó nem tud törvényt hozni a közt javára, a parancsnok nem tud parancsolni, s a nép (ha az ország demokratikus) nem tudja utasítani képviselőit, csakis a nyelv révén.

Mostanában ezt és csak ezt érezzük, s tapasztaljuk Magyarországon. Száztonnás és ötdekas csomagolásban egyaránt, **így találkozunk mi a hazugsággal és a jövőtlenséggel.** A napokban hallottam egy kis történetet, amely százórás parlamenti szónoklatoknál is többet ér. Egyik vidéki városunk általános iskolájában a tanító azt kéri házi feladatul a gyerekektől, hogy rajzolják le valamelyik nyári emléküket. Másnapra mindenki rajzolt valamit, csupán két testvér érkezett üres kézzel.

A tanító nem érti, mi történhetett, hiszen mindkettő becsületes és szorgalmas fiú. - Elfelejtettétek, mit kellett volna tennetek?

A fölshóllított gyermek nem válaszol, csak nézi a padlót.

A tanító a másikat kérdezi, aki elfehéredve, rövid hallgatás után megszólal:

- Édesanyánk délután kiment a temetőbe, hátha találma még halottak napi gyertyacsonkokat a sírokon... de nem talált. A sötétben mi nem tudtunk rajzolni.

Talán a következő Országgyűlést ezzel a történettel kellene kezdeni!

(*) *A húszéves Hítel szerkesztősége anyanyelvünknek szentelte a folyóirat februári számát. A folyóirat főszerkesztője, Csóóri Sándor tartott bevezető előadást: a nyelvről, a nemzetről, Magyarország állapotáról. Gondolatai megjelentek a budapesti Magyar Hírlap 2009.02.21 számában. (Kiemelések tőlünk. Szerk.)*

HAT ÉVTIZED...

AZ 1948-AS MAGYAR EMIGRÁCIÓ

1948-ban, amikor a II. világháború utáni menekültek többsége megérkezett Argentínába, **Juan Domingo Perón** két éve volt az ország elnöke. Perón erősen nemzeti érzelmű, fasiszta-szimpatizáns, antikommunista, iparosító és államosító kormányzati politikát folytatott. Ő volt az argentinai jóléti állam ideológusa és megeremelője. Gazdasági téren az agrárexportra alapuló importhelyettesítő modellt követte. Az iparosítás érdekében támogatta a nagy mértékű bevándorlást, egyebek között a háború sújtotta Közép-Európa térségéből, miután az onnan érkezők nagy része állampolgárságát is elveszítette. Perón ezt nemcsak ideológiai szimpátiából tette, hanem azért is, mert szüksége volt munkaerőre. Ennek volt köszönhető, hogy a magyar menekülteket jól fogadtak Argentínában: sok álláslehetőség akadt számukra, ha nem is a szakmájukban. A magyarok kulturált emberek voltak, nyelveket beszéltek (bár spanyolul akkor még nem), és fegyelmezetten dolgoztak. Az új bevándorlók hasznosítói lettek az ország szociális reformjainak; állás mellett orvosi ellátásban részesültek, gyerekeik ingyen tanulhattak és a Fundación Eva Perón által ingyen nyaralhattak, ruhát, felszerelést kaptak.

1947 végétől érkeztek Argentínába azok az emigránsok, akik a II. világháború követő években, a bolsevizmus elől menekültek el Magyarországról: katonák, közigazgatási és minisztériumi tisztviselők, egyetemi tanárok, orvosok, művészek, csendőrök, tudósok, földbirtokosok, diplomaták, írók, jogászok. Elsősorban középosztálybeliek, de voltak köztük arisztokraták és kisiparosok is. Legtöbbjük 1944 végén vagy 1945 elején, a szovjet behatolás elől emigrált, de csatlakozott hozzájuk egy 1947 és 1949 között kijött csoport is, akik még Magyarországon részt vettek az első demokratikus próbálkozásokban. A két hullám eredetileg nem alkotott teljesen homogén csoportot, lévén köztük politikai téren ma már árnyalatbelinek nevezhető különbségek. Azonban közös nevező volt náluk erős antibolsevista beállítottságuk.

Miért választották Argentínát? Egyrészt tisztában voltak azzal, hogy egyhamar nem mehetnek haza. Másrészt, mert a közép-európai országok rendezetlen körülményei között nem számíthattak emberhez méltó megélhetésre. Legtöbbjük már évek óta tengődött ausztriai és bajorországi

menekülttáborokban („lágerekben”) a legsivárabb körülmények között. Lélektanilag érthető félelem is volt bennük, hogy a szovjet bármikor újra megindulhat Európában. Reménykedve fordultak tehát távolabbi - főleg tengerentúli - országok felé. Am a lehetőségek korlátozottak voltak. A legáhitottabb országok (például az Egyesült Államok) kvótája kicsi volt és sok megkötéshez szabott, különösen az ún. „ex-enemy”-k esetében. Franciaország, Anglia, Svédország, Belgium csak mezőgazdasági és gyári munkásokat vagy bányászokat fogadott be. A tengerentúli országok között Kanada, Dél-Afrika és Ausztrália is szakmunkásokat keresett, és csak távoli, lakatlan vidékek betelepítésére adott engedélyt. Ausztrália emellett erőszakos asszimilációs politikát folytatott, elsősorban a nyelvhasználat terén.

Ezekkel szemben a dél-amerikai országok, Argentínával, Brazíliával és Venezuelával az élen, jóformán megkötések nélkül fogadták be a „dípi”-ket (D.P.-displaced persons). Közöttük Argentína feltételei és körülményei voltak sok tekintetben a legkedvezőbbek. Nemcsak klimatikus szempontból volt előnyös, hanem a jólét és a fejlődés fokát illetően teljesen egyenrangú volt pl. Kanadával vagy Ausztráliával.

Argentína tervszerű népesítési szándékkal nagyméretű európai bevándorlást célzott meg, elsősorban Spanyol- és Olaszországból. Az új kolonizáció célja Argentína gazdasági fejlesztése volt olyan immigráns csoport által, amely mind lelkileg, mind társadalmilag összeolvadhatott az argentin néppel. A Perón kormány 1946-ban közzétett első ötéves terve (Primer Plan Quinquenal) értelmében évi 50.000 ilyen immigráns bevándorlását engedélyezte, elsősorban földműveseket, halászokat, technikusokat és szakmunkásokat. Am a közép-európai hatalmas menekülttáborok lakói értékes munkaerő-lehetőséget jelentettek az országnak. 1947 januárjában a kormány felvette a kapcsolatot a londoni Kormányközi Menekültügyi Bizottsággal (Comité Intergubernamental para los Refugiados). Ugyanakkor olaszországi képviselőitől jelentést kért a németországi és ausztriai menekülttáborokban élő D.P.-k helyzetéről. Bár hivatalosan továbbra is főként olasz kontingensekről tárgyaltak, 1947-től munkások mellett értelmiségiekre is vonatkoztatták a bevándorlást. Így kerülhettek be Argentínába a menekülttáborok lakói is.

Előzmények (*)

1947 és 1949 között tömegesen érkeztek magyarok Argentínába. Velük és általuk pezsgő szellemi élet alakult ki, amelynek kihatását még ma is érezzük. Őket nevezzük „48-as” emigrációnak.

Abban, hogy nagyszámú magyar bevándorlót is befogadtak, nagy érdeme volt Msgr. Dr. Luttor Ferenc protonotáriusnak, a Szentszéknél akkreditált volt magyar egyházi diplomatának. Közbenjárásának köszönhetően, 1947-ben megkezdődött a menekültek kivándorlása Argentínába. A folyamat 1948-ban érte el tetőfokát. Ez a hullám azonban 1949-ben erősen csökkent: Perón elnökségének első gazdasági krízise és az azt követő munkanélküliség következtében leállították a beutazási engedélyek megadását, sőt, a már megadott kérelmeket sem teljesítették. Ezután már csak igen gyéren érkeztek magyarok, míg 1951-ben aztán teljesen megszűnt a bevándorlás.

* És íme néhány visszaemlékezés:

1949. február 15-én a „General W. C. Langfitt”, március 7-én pedig a „Heintzelmann” észak-amerikai csapatszallítóhajókkal nagy csoport magyar emigráns család érkezett Argentínába. Többek közt: „Langfitt”: **Bakos, Balogh-Kovács, Barna, Filipánics, Follmann, Leóvey, Magyar, Térfi.** „Heintzelmann”: **Ányos, Bartha, Becske, Csurgó, Demkó-Belánszky, Egey (?), Égeni, Harmath, Heinrich, Honfi (?), Királyfi, Kocsis, Kovács, Máhr, Mesterházy, Mihályfi, Pulzován, Obrincák, Répay, Schirl, Szinay, Tornay, Toronyi, gr. Wenckheim, Werth.**

* Anekdoták Schirl Pali emlékeiből a hajóútról:

- Volt egy **Krébesz** házaspár, a hölgy Ilonka, a férfi Gyula, aki mindig azt állította: „Kisilomkám, nem bántam meg, hogy elvettelek feleségül.” Ezekről azt mondták, hogy a hajó orrára fognak ülni, hogy előbb érkezzenek Argentínába.

- **Harmath** bácsi mindig így fontoskodott: „Jövöre megmondom nektek, mikor megyünk újra vissza Magyarországra.”

- **Zsedényi** Viktor bácsi is megjött a feleségével: „Mi Perón elnöknek jövünk segíteni!”

- **Góbor** házaspár: „Bízok a karjaimban, hogy sokat segíthetek?”

- Az ágyak emeletesek voltak és a tenger állandóan a falhoz csapódott. Kiosztásuknál ismertem meg egy németül beszélő magyart: „Das ist mein Bett, das ist bestimmt!” Erről a magabiztos úrról kisült, hogy a neve **Mesterházy**.

- A tisztí vécét hárman puoltuk. Becske bácsi, egy ukrán és jómagam 14 éves

A Március 15-i Nemzeti ünnep a nagykövetségen

(Lapzárta után). Megszoktuk, hogy a márciusi Nemzeti ünnepet mindig ragyogó időben, kék ég alatt töltjük a Magyar Köztársaság nagykövetségének meghívására. Idén a megemlékezés március 14-re esett.

Józsa Mátyás rövid üdvözlésében bejelentette, hogy immár betöltötte 4 éves mandátumát közöttük, és a közeljövőben visszarendelék Magyarországra, majd az ideai megemlékezés jegyében a magyar miniszterelnök üzenetét olvasta föl spanyol fordításban (l. a szöveget a SP 2.o.-on).

Gyurcsány Ferenc üzenetében kifejtette, hogy 161 év elteltével a márciusi eszmék - szabadság, egyenlőség, testvériség - aktualitásukat nem veszítették el, mivel ma Európa népeinek nem kisebb kihívással kell szembenézniük, mint a másfél évszázaddal ezelőtti forradalmak hőseinek. A globális válság okozta jelenkori problémáinkat csak közös erővel, egységes

Gyurcsány miniszterelnök üzenetének spanyolnyelvű változatát olvassa föl Józsa Mátyás nagykövet. Fotó: Jakab

akarattal tudjuk megoldani. A nagy kérdés az, hogy magyarként és európaiként helyt tudunk-e állni és meg tudunk-e erősödni a vért ugyan nem, de áldozatokat mindenképpen követelő válság idején. A miniszterelnök így fejezte be üzenetét: „Bízom abban, hogy lesz elég erőnk és bölcsességünk ezúttal is megtalálni a helyes utat. Hiszem, hogy az elődök által ránk hagyott értékekre támaszkodva, egymással összekapaszkodva képesek leszünk megújítani Magyarországot, és megerősíteni a nemzetet.”

Az ünneplő közönség mély figyelemmel hallgatta Gyurcsány Ferenc ünnepi üzenetét, majd utána örömmel fogadta a szép zenei programot. Ennek keretében Flavio Garber zongorista Liszt és Bartók műveket nyújtott, majd zongorakísérettel és Raquel Barbieri ügyes rendezésében az Ars Hungarica férfikórusából jóhangú kvartett hangulatosan szólaltatta meg a Kossuth nótát és Kodály Zoltán katonanótákat.

A megemlékezést követően a közönség

A művészek fogadják a közönség elismerő tapsát. b.-j.: ifj. Fóthy Gyula, Flavio Garber, ifj. Zaha Sándor, Gosztonyi Gyula, Raquel Barbieri, Benkő László. Fotó: Jakab

A nagykövetség szalonja szűknek bizonyult. Fotó: Jakab

jókedvűen nekilátott a finom harapnivalóknak. (l. továbbá 7. o.) (HKZS)

korral. Becske bácsi a tükröket puolta, én a mosdókat, az ukrán az ülőkéket. Egyik este elromlott a fővécé és az egész férfisereg a mi részünkre torlódott. Egy éjjel az általános budi előtt valaki elvágta a köteleket. Mindenki visszatért a megszokott szükségletre, mialatt a hangszóró vészjóslóan kérte az ismeretlen kötélvágó tettes önként jelentkezését. „Hő-hő” - nevetett nekem bizalmasan Becske bácsi!

- A Zöldfoki szigeteken a hajó lehorogonyzott és csónakok serege közeledett bennszülőttekkel. Kis kosárkaikat nagy nehezen feldobták a fedélzetre, így küldötték fel az áruikat, főleg banánt, cigarettát és ruhadarabok ellenébe. Gróf Wenckheimék családja állt egy idős bácsiból és egy fiatal házaspárból két kb. 6-8 éves gyerekkel (fiú és kislány). Mire az emberek és a szülők észrevették volna, a két Wenckheim-csemete csupasra levetkőzött, elcserélték a ruhájukat banánokért. (Becske Gábor emlékeiből).

- Ugyanennél a lehorogonyozásnál a négerék által egy vaskapocsallátó kötél végén fölkelő kosár fennakadt a fedélzeten. A „feladó” lent már bizakodón várta az esetleges ügyfelet. Megjelent erre a hórihorgas Becske Gábor barátom, és finom mosollyal a kapcsot kezébe véve, visszaeresztette újra az árukötéllel együtt a kék tenger ölébe. Sajnos nem volt alkalomunk a négerkáromlást is emlékeink közé venni...

- Egyszer Ányos bácsi és Becske Gábor sakkoztak a földzeten egy takarón a földön, miközben én némán figyeltem a meccset. Ányosné a férjének: „Szólj ennek a ronda ukránnak, tegye le a lábát a takaróról.” Körülnéztem, semmi ronda ukrán nem észleltem. Ment tovább némán a sakkparti. Majd Ányosné újra megismételte kérését. Erre Ányos bácsi szelíden megkért: „Légy szíves tedd le a lábad a takaróról.” Mire Ányosné: „Szóval magyar és nem reagál ez a szemtelen!”

- A földgömb egyenlítői közepén mindenki ártatlanul bámulozott egy medencére, majd hirtelen két, a Neptunus és Mars isteneknek öltözött ember a jámbor nézőket váratlanul megfürdette, mindenki legnagyobb derűjére: általános fürdetés volt! Egyike a legterebélyesebb és legsikoltozóbb áldozatok között az a hölgy volt, aki nem kedvelte az „ukrán sakkszurkolót.”

- Este mindenki a fedélzetre csoportosult, hogy friss levegőt szippantson. Egy hatalmas moztető vászon is volt, amire sohasem vetítettek. Véletlenül odakattintottam egy zseblámpával, majd később hallom: „Ma este vetíteni fognak!” Na ez szép lesz, gondoltam, és én is várokozóan üldögéltem. Félóra múlva meguntam a várást és érdeklődtem, miből gondolják a filmvetítést? „Hát abból, hogy félórával ezelőtt egy kis fény megjelent a vásznon...”

- A „Heintzelmannon” érkezett a **Szappanos** család is: gyermekeik Miklós a gyógyszerész, valamint Babi, aki sok éven át a Délamerikai Magyarság munkatársa volt Czanyó **Dodó** bácsinál. Továbbá a **Sátorhelyi** család is, gyermekeik Éva és Ildikó.

Rég volt, tán igaz sem volt... **Szép volna, ha több „túlélő” jelentkezne, hogy együtt felfrissíthessék emlékeiket!**

(Köszönet Bakos Emőke, Leóvey Borbála, Becske Gábor, Schirl Pál. Szerk.)

(*) Ez az írás röviden összefoglalja a legnagyobb részt Buenos Airesben még mindig létező magyar élet előzményeit. Részletekből összeállítva Dr. Némethy Kessler Judit Budapesten kiadott könyvéből, kivonatosan: „Szabadságom lett a börtönöm. Az argentinai magyar emigráció története 1948-1968.” A HKK könyvtárból kikölcsönözhető. - A visszaemlékezések és anekdoták az AMH kérésére álltak össze.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Rabszolga-felszabadítás és az európai bevándorlás kezdetei

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

(2. rész)

Szerk. megj.: E történelmi fejezetet a márciusi számunkban azzal fejeztük be, hogy II. Dom Pedro távollétében lánya Isabella császári hercegnő 1888-ban aláírta a "Lei Áurea"-t („Aranytörvényt”), amely a teljes rabszolga-felszabadítást jelentette. De az előzményeket is még egyszer szemügyre kell vegyük, hogy az európai bevándorlást jobban megértsük.

Nova Friburgo városkát 1822-ben a legelső európai emigránsok, svájciak alapították. (Mi, a II. VH utáni menekültek még az 1950-es évek elején nem sejtették, hogy ennek a vidéknek milyen jelentősége lesz magyar és cserkész-vonakozásban...)

Amikor a portugál király, VI. Dom João 1808-ban Napóleon elől menekülve megérkezett brazil gyarmatára, itt még javában folyt a rabszolgák behozatala Afrikából. Az előrelátó és európai gondolkodású király kiadta első rendeleteit arra vonatkozóan, hogy milyen formában telepedhetnek le Braziliában idegen bevándorlók.

1808: Először 1500 azori-szigetbeliek érkeztek. Koncesszió alapon kaptak műveletlen, avagy elhagyott területeket.

1814 újabb rendelet: „Mindен európai polgárt hívjanak meg, hogy vándoroljanak ki Braziliába”.

1818. április: VI. Dom João egy bizonyos pénzüsszeget előkészít a bevándorlás lebonyolítására.

A legelső európai bevándorlók Braziliába svájciak voltak. Így a király fia, I. Dom Pedro császár kinevez egy magasrangú hivatalnokot, hogy ezeket Rio államban letelepítse. **1822-ben** megalapították Nova Friburgo városkát. (1. térkép, fentebb)

Nova Friburgótól pár kilométerre, Muryban, a hegyek között, az erdőben vett telket táborterületre a rioi Szondi György cscs. szülői csoportja az 50-es évek végén. Ebből lett aztán a Mindszenty cserkészpark. Elévülhetetlen érdemei voltak ebben a rioi néhai dr. Taubinger Istvánnak (közírói nevén Mailáth István), valamint az id. Dömötör házaspárnak. Amíg létezett a rioi csapat, itt igen sokat táboroztunk és nagyon szerettük. Egy fürge, hűsítő kis kristálytisza patak mosta a tábor szélét, ami sok fogkefét elvitt...

A tájból virágos kertet varázsoltak a telepesek a stílszerű svájci sajtgyár köré

1824-ben jöttek az első német bevándorlók Rio Grande do Sul-ba, Leopoldina Habsburg hercegnő, I. Dom Pedro felesége személyes közbenjárására.

Habsburg Leopoldina, I. Dom Pedro felesége nagyon pártolta az európai bevándorlást Braziliába

1825: Az a Lord Lovat, aki megszervezte Ausztráliában és Afrikában a mezőgazdasági gyarmatosítást, most Dél-Braziliában megalapítja a „Parana Plantation Limited” társaságot.

1835: I. Dom Pedro engedélyezi a „João Henrique Freese” társaság megalapítását, amely kap egy tekintélyes nagyságú „sesmaria”-t (királyi birtok, de műveletlen terület, amit bére ad). Feltételek: felmérni a telket, 2 év alatt termelni, minimum 60 emigráns családot odatelepíteni, akik egy éven belül brazil állampolgárok lesznek. Ezek nem fogadhatnak fel rabszolgamunkást. 5 éven keresztül adómentesen hozathatnak be gépeket, vas- és acélszerszámokat. Abból, amit a Társaság, avagy a telepesek termelnek, nem kell leadni a tizedet 5 éven keresztül.

1850: Már II. Dom Pedro új, modern császár törvénye: „Terra devoluta”-t (senkiföld-jét) csak megvenni lehet. Kivételt képeznek az ország határterületei a szomszédos országokkal: azokat nem lehet megvenni. Ha azt útépitésre kiigényeli a kormány, a tulaj a megvásárolt területekből kötelező leadni.

1858: Az új intézmény: „Központi Gyarmatosító Szövetkezet” feladata: behoz és segíti az emigránsokat. Toboroz, meghív, szállít, munkát keres számukra, kezességet vállal értük, ha azt megkívánja a munkaadó, esetleges ellenük felmerülő ellenségeskedést elhárít. Kapcsolatot vesz fel külföldi üzletemberekkel. A gyarmatosítás előmozdítására ügynököket tart különböző országokban. A bevándorlókat a Szövetkezet „háztól-házig” szállítja. Az érkező bevándorlóknak megfelelő szállást teremt, ahol eligazításukat várhatják.

Sziklaképződmény: ülő kutya

A család nagyságától függően kap, azaz vehet földet. Ez a Központi Gyarmatosító Szövetkezet egy komoly alaptőkével indult, amelyet részvényesek adtak össze. A Szövetkezet segítségére számíthatott a hajótársaságoktól, hajó-jegyár engedményben.

1873: A „Brazilian Coffee States” társaság a következőkre kötelezte el magát: 4 év alatt 5000 bevándorlót hoz be. Ezek földművesek legyenek Észak-Európából (ne legyenek portugálok, spanyolok és olaszok!...) [utóbbiak elsősorban Argentínába jöttek. Szerk.] Legyenek jó erkölcsűek, szorgalmasak, teljesen egészségesek és semmi esetre ne legyenek 45 éven felüliek. Előnyben részesülnek, akiknek van valami tőkájük. Lehetnek közöttük mesteremberek. Ezek a bevándorlók a brazil konzulátuson, avagy az ügynök előtt egy szerződést írnak alá, amelynek tartalmát tökéletesen meg kell értsék, mert a kormánynál utólag nem reklamálhatnak. A bevándorlók kapnak egy kis lakóházat, kevés földet, a 18 éven felüliek 500 kávécsérjét, amelynek termését a Társaság megveszi. Amikor a család kiskorú tagjai elérik a 10. életévüket, azok is kapnak 500 kávécsérjét. A Társaság 4 hónapon keresztül pénzt és élelmiszert előlegez a bevándoroltnak. A kikölcsonzott földek alkalmasak kell legyenek kávé, cukornád, gyapot stb. termelésre. Az első bevándorlótól az utolsóig egyforma eljárásban részesül. A Társaság saját költségén templomot, pap vagy lelkészlakot, kórházat és elemi iskolát épít. A pap/lelkész és tanárok fizetését a Társaság és a bevándorlók közösen fizetik.

A Császári Kormány ugyanakkor kötelezi magát arra, hogy: fizet Londonban a Társaságnak minden 45 éven aluli bevándorlóért 6 fontsterlinget, és minden 10 éven aluliért 3-at. Braziliában fizet további 110 \$000-t (110 „milreis”, régi pénzegység - vajon

ma mennyit érne?) a felnőttért és minden kiskorúért 55-öt. További prémium jár a Társaságnak, ha eléri a megbeszélte eredményeket (5000 bevándorlott 4 év alatt).

Így érkezünk el **1888-hoz**, a rabszolgák teljes felszabadításának évéhez. Engedélyt kér és kap működésre a „Hermann, Deutsche Siedlungsgesellschaft”. Alapszabálya szerint: földet fog vásárolni, azt kolonizálni, ott mezőgazdaságot, kereskedelmet és ipart meghonosítani. Utakat, vasútvonalakat, vízerőtelepeket építeni, továbbá minden olyan berendezést létesíteni, ami ezek kivitelezéséhez szükséges.

Részletek a Földművelésügyi, Kereskedelmi és Közzolgálati építkezések Minisztériumának körleveléből: „Köztudomású, hogy a bevándorlás mennyi gazdagságot, fejlődést és növekedést adott az országnak. Mindenkinél égő vágya, hogy ez így folytatódjon. ... 125 ezer új munkáshoz járult a Császárság termelő munkájához ... most azonban vannak más munkák, amelyeket el kell végezni, hogy mindez tovább fejlődhesen. A legfontosabbnak jelentkezik úthálózatunk továbbépítése. Össze kell kötni a termékeny vidékeket, hogy aztán könnyebben lehessen benépesíteni azokat. Kívánatos, hogy a bevándorló szabadon választhasson, hogy hova akar letelepedni.”

1889. november 15: A Köztársaság kikiáltása.

1890: Első nagy csoportos bevándorlás Braziliába az Osztrák Magyar Monarchiából, Székesfehérvárról és Veszprém megye, Ajka, Devecser és Pápa városokból, főleg Santa Catarina állam, Jaraguá do Sul városba. Egy Frei Auréliano Stulzer OFM 320 magyar családról beszél és id. Boglár Lajos, volt konzul 22.500 magyarról. Hol mint „német osztrákok”, hol mint „hungaréses” vannak regisztrálva.

Dª Leopoldina császárné ajánlatára Jaraguá do Sulba irányították az Osztrák-Magyar Monarchiából az 1890-es években kivándorló első magyar telepeseket. A kép egy propaganda-turistaház/múzeumot ábrázol, a város bejáratánál

1891: A Távíró és Posta közli, hogy ezentúl bélyegilleték nélkül továbbítják az emigránsok postáját. Az újdonsült Köztársaság is beveszi költségvetésébe a bevándorlókra szánt keretet. Szállásellátásra személyzet, élelem, 250 km országút karbantartása, 65 km új országút, mellékutakkal, 38 új hivatalnok felvétele: patikusok és írások. Vetőmag, szerszámok, házépítéshez anyag, meleg ruha. Megállapítja az irás, hogy az ország (Brazília) jobban profitál a bevándorlókból, mint a megye (Estado), ahol letelepednek.

1892: Floriano Peixoto köztársasági elnök megengedi kínai és japán emigránsok szabad bejövését.

1892: A (brazil) Európai Immigrációs Főügynökség - amely Brüsszelben a Brazil Szövetségi Kormányt képviseli - kompetenciája felülvizsgálja a bevándorlókkal kötött szerződéseket.

Az illetékes Minisztériumok a következő információkkal látják el ezt a Főügynökséget: Brazília különböző vidékein a klíma, egészség, hegy és vízrajz, hajózható folyók, a föld geológiai összetétele, erdő és ásványállománya, fauna, flóra, gyógynövények, még feltáratlan területek, legelő, vasút- és útvonalak, szikásos ültetvények, adaptálható új természeti lehetőségek, letelező lakosság, indián fajok, mezőgazdasági és kereskedelmi forgalom, népességi statisztika. Továbbá általános és helyrajzi térképek, fényképek a már bevándoroltak és a

kolóniák házairól, közös szállásairól, az országúti hidakról. Munkája két fő részre oszlik: 1. ellenőrzés, könyv és számvitel; 2. propaganda, felvilágosítás és tájékoztatás. Ez az intézmény 2 évig él.

1895-96-ban súlyos panaszok érkeztek a Virágok Szigetén (Ilha das Flores) létező bevándorlók átmeneti szállásáról. 2000 helyett 5000 ember lakik egymás hegyén-

Ilha das Floresen a beözönlő immigránsokat zsúfoltság fogadta

hátán, ahogy megérkezik Európából. A túlszűfoltáson túlmenően a személyzet korrupt. Az ellátásra szánt összegeknek nagy része „elpárolgott” a kezükön. Sárgaláz, tífusz üt ki, nincs megfelelő orvosi ellátás. Még vízhiány is van. Az Ilha das Florest elnevezik a „bevándorlók temetőjének”. Többen követelik a visszaszállításukat Európába. Ezek között azonban olyan is van, aki közben rájött, hogy a nagy riói kánikulát nem fogja bírni. Mindenesetre olyan kritikus állapotok keletkeznek, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia követsége felszólítja a brazil hatóságokat, hogy sürgősen tegyenek valamit.

Telepesek kunyhója

Az akkori köztársasági elnök meglepetésszerűen kiutazik a szigetre. Rögtön elbocsátja az adminisztrációért felelős hivatalnokokat, és a túlszűfolt szigetről a bevándorlók nagy részét azonnal tovább szállítja a déli államokba. Az épületeket rendbe hozatja, kórházat építtet. Végül megparancsolja, hogy csak annyit szabad felvenni, amennyi józan ésszel ellátható - jöllehet a tömött hajók továbbra is érkeznek... A bevándorló nem maradhat pár napnál tovább a szigeten. Így aztán a Virágok Szigete újra rendbejön, több panasz nem is merül fel.

Ez után a nemzetközi port felvert i n c i d e n s után azonban megcsappan a Braziliába bevándorlók tömege. Később kicsit visszabilen a mérleg, de már többé nem tér vissza a nagy brazil bevándorló láz, amely 1890-1914-ig pl. 90.000 lengyelt hozott át.

1896: Szabályozni kell a bevándorlókkal foglalkozó szolgáltatást. Azt az emigránst, aki nem akar valahol ottmaradni, nem szabad erőltetni, sem egy helyre kényszeríteni. Ez törvény. Az emigráns oda mehet, ahova akar.

1896: Egy rendelet kötelezővé teszi, hogy a családként utazó csoportnál megvizsgálják a házasságkötési okmányt, ui. van, aki mint házaspár jelentkezik, majd rögtön partraszállás után elhagyják egymást és közlik, hogy sohasem voltak házaspárok.

(Folytjuk a 3., befejező résszel)

Most már minden rendben a paradicsomi Virágok Szigetén...

Így élünk, elégedünk...

... (levélrészlet Magyarországról)

Ha van még jó hír ma Magyarországról, az az, hogy - miután egy igen nyers tél folyamán mínusz tíz körüli fokokat hozott az északi szél - visszavonhatatlanul itt a tavasz. Most a túlélésre kell koncentrálnunk, és ahogy a természet forog a maga útján, úgy bízunk abban, hogy forog a világgazdaság kereké is. Reménykedünk, reménykedünk, hogy innen már csak fölfelé vihet az út...

Egyre több politikai elemző állítja, hogy gyökeres változás előtt áll a világ, s ehhez képest a mi magyar vergődésünk csak mellékes körülménynek tűnik. Idő haladtával mind nyilvánvalóbbá válik, hogy a milliók életét megkeserítő gazdasági válságért a fináncióke, a pénzügyi rendszer vezetői a felelősek, akik háttér és fedezet nélküli kölcsönökkel árasztották el a világot. Az értékpapírokban mozgott, oda és vissza kölcsönadott, részvényekben feltüntetett dollár számmilliókról kiderül, hogy csak virtuális számok a számítógépek képernyőjén. S miután eljött az igazság órája, úgy pattantak széjjel ezek a nem létező összegek, mint a szappanbuborék. Ami furcsa: felelősség kérdéséről nem, vagy alig esik szó... A manipulálók, az elkövetők személyét néhány szerény kivételtől eltekintve sűrű homály fedi, s úgy látszik nincs is igény a felelősség megállapítására.

Ami az Európai Unió régi tagállamait illeti, gyors válságkezelésbe fogtak, és egyelőre hatásosnak tűnnek a megoldások. A legtöbb embert foglalkoztató cégek - főként az autópár - euró milliárdokat kapnak a munkahelyek megtartása végett. Az új autót vásárló polgárok pedig € 800-1000 „hozzájáráshoz” jutnak, ha új autót vásárolnak! A keleti blokk országokban, ahonnan most a nyugati cégek csendesen visszavonulnak s csökkentik a leányvállalatok termelését, szó sem lehet ilyen nagyvonalú gesztusokról. Itt komolyabb a baj.

Ezen a körön belül Magyarország helyzete a legrosszabb. Már a vezető nyugati lapok is úgy emlegetnek bennünket, mint valami elrettentő példát. A pénzügyi-gazdasági szakértők azt vizionálják, hogy jövő tavaszra elfogy az IMF 20 milliárd eurós támogatása. S onnan kezdve nincs több kölcsön! Az ország javai el vannak adva. A temérdek pénz szórén-szálán eltűnt. Termelni kellene, ha lenne mivel, ha meglennének még a régi üzemek, gyárak, kapcsolatok, a szakemberek; csak hogy a magyar cégeket eladták, felszámolták az új tulajdonosok. Konzervgyárak, húsipari üzemek, cukorgyárak, tejipari üzemek, börgyárak, dohánygyárak, ruhagyárak sorát széjjelverték a szó szorosán vett értelmében. S a pislákoló mezőgazdaság, ha termel is fontos termékeket, nincs mögötte a feldolgozóipar, ami igazán mozgásba hozhatná a gazdaságot. A kölcsönöket pedig kölcsönből fizetjük vissza... Kérdés az: meddig?

A meglódult válság egyik jellemző mutatója, hogy nálunk 20%-kal esett vissza az ipari termelés januárban. Az euró 250 forintról 310 re szökött. A magyar lakosság jelentős része - főként a fiatalok - devizafedezetű kölcsönökből vettek lakást, autót. S most ezek a kölcsönök egy harmadával több törlesztő részletet húznak maguk után, amit nagyon sokan képtelenek megfizetni. Mindehhez hozzájárul a munkahelyek elvesztése.

A külföldi munkahelyek is megszűnőben vannak. Sok munkást - némi végkielégítéssel - hazaküldenek. Mondhatni: túzóltásra lenne szükség, de gyorsan! S a rossz nyelvek azt mondják: a nehéz még ezután jön...

Hát röviden és tömören itt tartunk jelenleg. A kormány mintha semmit se fogott volna fel a katasztrofális állapotokból, továbbra is reformokról beszél

s ellenségeket kreál. Belső feszültségek mentén lavíroznak s pénzt oszt a barátoknak, „jó ismerősöknek”. Igaz, már jóval kevesebbet, mint korábban. Százmillió tanulmányokra már nem futja, három-négymillió jutalmakra azonban még igen. Ilyen összegeket osztottak ki a minisztériumokban jutalomként a jó munkáért! Az APEH (Adó- és Pénzügyi Hivatal) dolgozói is kaptak 13 milliárd jutalmat...

A közgondolkodást, közbeszédet változatlanul a cigány-magyar ellentét foglalkoztatja. Erről a média szinte napról-napra gondoskodik, mintha ez volna most a legfontosabb körülmény...

Legutóbbi lapzártánk idején történt, hogy Veszprémben egy cigány társaság megölte Marian Cozma kézilabdást. Erről a szomorú eseményről beszámoltunk. A népszerű kézilabda játékos szerződéses viszonyban a veszprémi városi csapat tagja s egyik kiválósága volt. A gyilkosság olyannyira megrázta a magyar sportszerető közönséget, hogy ezrek s ezrek vonultak a tragédia színhelyére és virágokkal halmozták el a gyilkosság helyét. Marian Cozma holttestét autóval vitték haza Romániába, de Szegeden megállt a gépkocsisor, hogy a szegedi kézilabdások és a szurkolók - a veszprémiek nagy riválisai - is elbúcsúzhassanak a remek sportembertől. A gyászmenetről beszámolt a román televízió, a román sajtó, s a román közönség látva a magyar sportbarátok mély gyászát, eddig soha nem tapasztalt magyar szimpátiáról tett tanúbizonyosságot. Igen jó lenne, ha ebből a politikai urak és hölgyek a határ mindkét oldalán észrevennének valamit...

Alig telt el egy hét Marian Cozma temetését követően, Tatárszentgyörgyön felgyújtottak egy faluvégi házat, ahol cigányok éltek. A tűzből kimenekülő apát és öt éves kisfiát vadászfegyverből sörétes löszrel agyonlőtték. A gyilkos (gyilkosok) hidegvérrel „dolgoztak”, még a kilőtt patronokat se tüntették el. Sőt hivalkodóan a hóra dobták! Az esemény nyomán a liberális média - mintha csak erre várt volna - hatalmas propagandába fogott. Budapestről ingyen buszok indultak a temetésre. Rasszista magyaroktól volt hangos a ballib sajtó. Akadtak olyan politikusok, akik egyenesen a Magyar Gárdának tulajdonították a bűncselekményt... Óvatosabb elemzők viszont már olyan kérdéseket tesznek fel: mely titkos szolgálat segíti elő a cigányok-magyarok egymásnak uszítását? Avagy: kik rendelik meg ezeket a brutális bűncselekményeket? Vajon kiknek állhat érdekében, kiknek használnak ezek az ügyek?

Mindeközben alig hallhatóan kiderül, hogy 150 milliárd forint cigányoknak szánt támogatás elfolyt-elfolydogált a leghangosabb cigányvezetők és azok barátainak a kezén... A dolog pikantériája, hogy ma Magyarországon faji alapon senkit nem lehet számba venni, így lényegében azt se lehet tudni a cigányok hányan vannak, s hogy kikhez jutottak a segélyek? A lakosság pedig félelemben s egyre nagyobb indulattal él.

Érthető módon a mély szegénységbe jutott magyar családok azt kérdezik: mire föl ez a megkülönböztetés, ez a „pozitív diszkrimináció”? Miért nem érvényesül az alkotmány betűje, miszerint Magyarország minden polgárának egyenlő jogai és kötelességei vannak? Mire föl kapnak a cigány családok újra s újra támogatásokat? (ami nem érkezik meg a rendeltetési helyére...)

De ez az „oszd meg és uralkodj”-szemlélet nem csak a nemzetiségi kérdésekben mutatkozik. A kettős mérce az élet majd minden területén megtalálható. A fejtelenség fogalom igen enyhe kifejezés

Közlemény Nemzetegyesítés

Kedves Zsuzsó!

Örömmel tájékoztatom, hogy a Magyar Hírlap Online „Nemzetegyesítés” néven új magazint nyitott. Ennek eredete az, hogy tavaly nyáron Lakiteleken megtartott előadásom után - amelyben arra hívtam fel a figyelmet, hogy a hazától távol élők, főleg utódaikban, nagy hasznára lehetnek az országnak tudásuk, összekötöttéseik stb. révén, ha a haza törődik velük - a jelen volt Szeles Gábor mellékletet ajánlott fel a Magyar Hírlapban ennek a gondolatnak a propagálására. Nos, a nyomtatott változatban ez nem valósult meg, de az online kiadványban helyet kaptam. Igyekszem beszervezni a világemigráció jeles

képviselőit, hogy ebben a magazinban segítsenek szorgalmazni a nemzetegyesítést:

www.magyarhirlap.hu

(baloldalon a felsorolások közt van NEMZETEGYESÍTÉS).

Azt várom igazán, hogy meginduljon valamilyen szellemi pezsgés a nemzeti összefogás gondolatában, amire talán odafigyel a remélhetően hamarosan hivatalba lépő nemzeti kormány. Nagy szeretettel kérem érdeklődését, és a felvetett gondolat iránti figyelmét.

Kézcsókkal, szeretettel,

Csapó Endre, Sydney

FELHÍVÁS

Az 1956-os forradalomról szóló Egmont-nyitány című könyvünk folytatásaként szeretnénk egyéni sorsokon, tragédiákon át bemutatni a viharos XX. század egyéb történelmi eseményeit is. Ezért várjuk olyan személyes emlékek vagy családi hagyományként megőrzött történetek leírását, verseket, korabeli fényképeket, dokumentumokat, amelyek az I. vagy a II. Világháborúval, meneküléssel, hadifogsággal, internálással, munkatáborral, kitelepítéssel, államosítással, disszidálással egyházüldözéssel vagy bármely más tragikus eseménnyel kapcsolatosak.

Azért, hogy árnyaltabb képet kapjunk, nemcsak tragikus események leírását, hanem derűsebb történeteket, felemelő, a korra jellemző epizódokat is szívesen fogadunk. Az elcsatolt területek magyarságának a leveleit is várjuk, ezért ha a küldő nevét nem is de a lakhelyét kérjük, hogy lehetőleg tüntessék fel.

Postacím: 1508 Budapest Pf. 25. -

emlekek@multszazad.hu

Jelige: „Múlt század”

az országvezetés jellemzésére. Sok panaszközött talán az egyik húzó ágazatra, a mezőgazdaságra érdemes pillantani. A mezőgazdaságban dolgozók jelentős része még a mai napig nem jutott hozzá az Unió által biztosított és 2008-as földalapú támogatáshoz! Viszonyításképpen erről annyit, hogy az EU többi tagállamában ezt a támogatást már 2008 februárjában kifizették. S ha jól számolunk, mégis csak már 2009 márciusát írunk!

Itt a tavasz. Ahogy a népi szólás tartja: József napra a füvet kalapáccsal se lehet visszaverni a földbe. Indul a mezőgazdasági szezon; vetőmagokat, műtrágyát, üzemanyagot kellene vásárolni. A tavalyi termények árát se kapták meg sokan és ugye versenyképesnek is kellene lenni...

Márpedig a versenyképesség napjaink egyik fontos, ha nem a legfontosabb gazdasági követelménye. Jó példát mutat erre Argentína: Cristina Fernández de Kirchner elnök asszony argentin termékek európai piacokra juttatásáról lobbizik az európai médiákban. Legalábbis erről értesülhet a magyar újságolvasó. S valóban: argentinai termékek egy kis része eljut a magyar kistelepek boltjainak a polcaira is! S ilykor sóhajt az ember: vajon a magyar termékek eljutnak-e Argentínába? Milyen remek híd lehetne építeni Argentínába, Latin-Amerikába az ott élő magyarok közreműködésével! No igen: ha lenne egy magyar érdekekért dolgozó kormány... De reménykedünk. Ne adjuk fel: kell jönnie egy ilyen kormánynak!

Jó dolog ilyesméről ábrándokat fűzni így, a nemzeti ünnep előestéjén. Itt állunk március 15-e előtt. Ilyenkor a magyar szívek egy picit jobban dobognak. Kicsit elfelejtjük a bánatokat; Petőfi, Jókai, Vasvári ifjúi hevülete jut eszünkbe, és Sándorunk oly sok gondot okozó verse,

...GYORSPOSTA...

- A Malév közvetett tulajdonosa az orosz állami Vnyesekonombank lesz, az üzemeltetés pedig az Aeroftall partnerségben történik - jelentette be sajtótájékoztatón Veres János pénzügyminiszter. A konstrukciót úgy alakították ki - és ezt az orosz fél is tudomásul vette -, hogy a Malév magyar nemzeti légitársaság maradjon, és ne veszítse el európai uniós repülési jogait.

- Az új uniós tagállamok a legserülékenyebbek a gazdasági válságban - idézi a Financial Times a Világbank elnökét. Robert Zoellick szerint az Európai Uniónak meg kell segítenie a közép- és kelet-európai gazdaságokat. A csehek, lengyelek és magyarok mellett bajban van Ausztria is, mert részben osztrák bankok folyósították a kelet-európai devizahiteleket. - Minden eddiginél nagyobb gazdasági visszaesést jósol Magyarországnak a Deutsche Bank. Németország legnagyobb pénzügyintézet szerint a térség országai közül Magyarországon várható a legnagyobb recesszió: az előre jelzett 3,4% helyett 5,7%. A Deutsche Bank ezen kívül Magyarországon az exportpiacok beszűkülését, a lakossági fogyasztás és a befektetések visszaesését, valamint további kamatemelést valószínűsít. A pénzügyintézet Csehországban 3,4%-os, Lengyelországban pedig 2%-os visszaesést vár.

(Forrás: hírTV, MTI)

ami a mai napig szikraként gyűjtja a magyar szíveket: Talpra magyar!

Bizony ezt a verset már csak megzenésítve adják elő Budapesten. S még így is veszélyes! Draskovics rendőrminiszter komoly büntetéseket helyezett kilátásba azoknak, akik megzavarják a közrendet... Ezt bizony nehéz lesz betartani, mert a 48-as ifjakra kell emlékezni s róluk tudott, hogy kiengedték a hangjukat...

S végezetül a napi pártpolitikáról, mint szükséges rosszról is beszélni kell: a kormány sokadik reformtervvel állt elő, amelyben adókedvezményeket hirdetnek, de az ellenzék már kiszámolta, hogy az bizony adóemelést lesz, csak másként gombolják a kabátot.

Ez ügyben egy régi-új formációval állt elő kormány. Valahonnan egyszer csak szerveződött egy régi elvtársakból verbuválódott Reformszövetség, amolyan népfrontos társaság, akik szídják ugyan a kormányt, de ezzel egyidejűleg igen drasztikus szociálpolitikai megvonásokat, bércsökkentéseket javasolnak. Gyurcsány miniszterelnök pedig, mint az első bálozó kislány, úgy vélekedik: Ilyet talán mégse kellene... A jó honpolgár ebből azt olvashatja ki (ha még képes hinni), hogy milyen jó miniszterelnökünk van! Szembeszáll ezzel a gonosz Reformszövetséggel...

Az MDF egykori rendszerváltó pártjából is szólni kellene. Nem szívesen teszem. A nagy múltú párt önmaga karikatúrájává küzdött „fel” magát. Szinte teljesen átcsúszik baloldalra. Nem is nagyon csinálnak titkot abból, hogy a szocialistáktól leszakadó szavazókban bízva politikálgnak. Amolyan vak tyúk is talál szemet alapon...

Hát - így élünk.

Barkuti Jenő

Húsvéti jókívánságok a Hargitáról!
(2008. március. J.G.)

Lapzártakor:

- Örömhír! A Plátanos-i Csíksomlyói Madonna az Angolkisasszonyok jóvoltából visszakérül a Mindszentynumba, a kolónia öröme. Az ünnepi programról bővebbet a következő számunkban.

- Gyurcsány Ferenc magyar miniszterelnök benyújtotta lemondását. (l. bővebb hír Eseménynaptár alatt, a SP IV.o.-on).

Helyesbítés: Múlt számunkban elírás folytán Papp Jenő Benedek Lászlóról közölt megemlékezésében hibásan jelent meg **Karl Dóra** vezetéknéve. Olvasóink elnézését kérjük.

Elhalálozás:

Sajnálattal közöljük, hogy a Valentín Alsina-i Magyar Dalkör közszeretnek örvendő Kun Lászlója hosszú betegség után tragikus körülmények közt távozott az élők sorából.

Betegeink

- **Bobrik György** barátunk már teljesen fölépült. Ezzel szemben **Kurucz László** még mindig kínlódik kényes kézbesete után - a fájdalmak csak igen lassan akarnak engedni. Kívánunk gyorsabb javulást neki!

- A mindig aktív **Pataky Laci** ugyan jól van operációja után, de „rosszkodott” és nem szedte be kellő rendszerességgel az előírt orvosságokat - most újabb vizsgálatoknak kell magát alávetnie! Jobban kell engedelmessékedni...

- A Szent István Magyar Otthon új magyar lakóval gyarapodott: **Simon Lászlóné Lívia**, kedves előfizetőnk, betegeskedés után költözött be, mert tudja, hogy ott megfelelően látják el és vigyáznak rá.

- **Navesnikné Mattyasovszky Mókus** sikeres epeműtete után még lábadozik, amikor férje, **Navesnik Norberto** szívoperációnak kell alávetnie magát: április első napjaiban kerül sor a hármas by-pass behelyezésére. Sok erőt és szerencsét kívánunk mindkettőjüknek!

- **Navesnik Norberto** operációjára véradókra volt szükség. A HungArgenNews elektronikus hírlevélben bocsátottuk ki a szolidaritási főszozlítást, amire többen jelentkeztek is. A Navesnik család ezúton fejezi ki köszönetét a segítőkész kolónia felé! Meleg érzés tölti el a szíveket, ha látjuk, hogy van szeretet és jóindulat a „Nagy Magyar Családunkon” belül!

Mit hallott az AMH

Ünnepség

Meghatóan szép, jól megszervezett, gördülékeny és „más” március 15-i Nemzeti Ünnepeben volt részünk a Hungáriában. Senki sem lélegzett föl megkönnyebbülten: „na, ezen is túl vagyunk!”, mert az egész előadás folyamán szakadatlanul valódi tiszta magyar szellem áradt a szavalók hangjából. A közönség meghatott szívvel, elérzékenyült csendben, majdnem áhítatosan hallgatta őket - „mennyei dalmának” tűnhetett ez a magyar líra, amit ily módon másod- és harmadgenerációsok által közvetítve hallhattunk. Csak gratulálni lehet a

Józsa Mátyás nagykövét elmondja ünnepi beszédét

Fotó: Jakab

ZIK tanároknak-szülőknak, és természetesen külön gratulálás a szervezőknek, dicséret a díjnyerteseknek. (l. további részleteket a 7.o.-on)

Gorondiné Judit jelenti be a következő szavalót, míg Benedekné Marika fölolvassa a költők rövid életrajzát

Fotó: Jakab

Lomniczy Mátyás a Nemzeti Ünnepeken is büszkén kimutatja cserkészmivoltát: Váci Mihály „Még nem elég!” c. megrázó költeményét szavalja

Fotó: Jakab

Dombay Jenci nem tudta, de nem is akarta leplezni meghatottságát a szavalókat kiértékelő mérlegében, akiket aznap reggel zsűriként kellett megítélnie a ZIK-vetélkedésen

Fotó: Jakab

Utazók

- Az AMH havi megjelenése folytán bizony előfordul, hogy a hírek nem 100%-ig helytállóak. Így van az, hogy pl. **Dávidházy János** barátunk - első kézből, írásban kapott hír szerint! - munkaügyből kifolyólag meghosszabbította ittlétét 1 hónappal és nem utazott vissza Magyarországra, ahogy utolsó számunkban tévesen jeleztük, hanem kb. április 15-20-ig marad Buenosban.

- **Dr. Némethy Kesserű Judit** a New York University helybeli lerakatánál végezte el egyhetes „kontrollvizitjét” az egyetem USA-i, spanyolországi és argentinai spanyol nyelvprogramjainak koordinátoraként. Ilyen villám-látogatásoknak nemcsak családja, hanem kiterjedt baráti köre is nagyon örül! Sokan köszöntötték szeretettel Benedek László emléktábornőjénél a Cserkészházban, március 11-én.

- Lapzártakor érkezett hír szerint **Kerekes Cili** március 31-én utazik vissza Venezuelába, hogy kitervezzett útját folytassa, legalábbis decemberig, amikor bátyja esküvőjére ismét itt lesz köztünk.

- És ha már az ifjainknál tartunk, még néhány érdemes hír: **Zaha Eszti** február 24-én tette le Berlinben az utolsó MIDE- vizsgáját (Master in International Developments and Economics). Berlin előtt Budapesten 2007. júliusban a Külkereskedelmi Főiskolán („Külker”) elvégezte a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok szakát. Most a tézisén dolgozik, amit idén júliusban kell kivédenie. És azután mi lesz, hová viszik a szelek? Majd ha júliusban átveszi diplomáját, remélhetőleg kapunk tőle képet.

- **Zaha Ilo** február 25-én tette le utolsó vizsgáját a Buenos Aires-i Universidad de Belgrano építészmérnöki karán. Akárcsak nővére, ő is írja a tézisét, amit még márciusban kell kivédeni, azaz nagy útja előtt. Mert már mint kész építész március 30-án szándékszik indulni 1-2 éves hátizsákos utazásra, észak felé, Mexikóig...

- Négy fiatal cserkészbarát: **Zöldi András, Collia Niki, Kerekes Marci** és **Demes Sanyi**, még mind legényemberek, a nyaralás utolsó hétvégére Gualaguaychúba kirándultak. Háromnak már ki van tűzve az esküvője dátuma még ebben az évben. Vajon mi lesz a negyedikkel?

- **Stern Stefan** és felesége **Fóthy Zsófia Tuku** a kis **Leóval** és **Eduarddal** 1 hónapra otthagyták a fagyos Németországot, ahol a tavasz csak ímmel-ámmal ígérgeti, hogy „majd megjön”. Az itteni kiterjedt család és baráti kör, valamint a finom argentinai nyarutó melegében alaposan „föltankolhatnak”... Gyermeküket 3 nyelven nevelik: a papával spanyolul, a mamával magyarul és a környezettel németül közlekednek...

- **Dörnyé Lomniczy Paulette** is elszökött a zord német klímából és a rokonság és a buenosi meleget szívta magába februárban 1 hétre.

- **Gorondiné Haynal Edith** 2 hétre Németországba utazott, hogy egy egyetemi posztgraduális kurzuson vegyen részt, teljes ösztöndíjjal, amihez a Goethe Iskola érettségije és a Harvardon szerzett Masterja folytán jutott. Gratulálunk!

Élménybeszámoló

Az AMH 2008. decemberi számában beszámoltunk a Szegedi Tudományegyetem két magyar bölcsészének látogatásáról a Hungáriában. Az Egyesület vezetősége kihasználta az UBA meghívására érkezett **Dr. Karikó Sándor** és **Dr. Szabó Tibor** útját, hogy a Hungáriában tartsanak előadást.

Argentínai útjuk után hazaérkezve a két professzor február 12-én nagy sikerrel megtartotta Szegeden a braziliai és az argentinai élménybeszámolót kb. 60-fős hallgatóság előtt, képpel, zenével fűszerezve.

Dr. Karikó beszélt újságunkról, meg az argentinai magyarokról és a Hungáriáról. Pezsgővel köszöntötték a közönséget.

Prof. Anderle Ádám sajnós más elfoglaltság miatt nem tudott eleget tenni meghívásuknak.

Dr. Karikó Sándor bemutatja újságunkat Szegeden. - Dr. Szabó Tiborral együtt egyetemünkön beszámoltak sikeres argentinai útjukról, valamint látogatásukról a Hungáriában

Egyéb

- A **Regösök** már februárban megkezdtek a komoly táncpróbákat, hogy kellőképpen felkészüljenek a júliusi „Vendégségben Budapesten” magyarországi útjukra. Ezért szaporodtak nemcsak a próbák, hanem a koreográfiákat is szépítik, csiszolják, mindezt nagyon lelkesen és odaadással. Azonban a legfontosabb a megfelelő összeget valamiképpen összeszedni, hogy az út meg is valósulhasson. Nagyon egyszerű: ha nincs pénz - nincs jegy. Igen fontos lenne részt venniük ezen az eseményen, amit immár 14. alkalommal rendez meg a magyar Oktatási és Kulturális Minisztérium Égtájak Irodája mint a **Határon Túli Magyar Fialatok Találkozóját**. Az elmúlt 13 év alatt sikerült számtalan Kárpát-medencei, izraeli, svédországi és baltikumi magyar közösséggel és magánszeméllyel partneri, baráti kapcsolatot kialakítani, így az utóbbi években 18-20 ország közel hétszáz magyar fiatalját látták egyszerre vendégül. Azonban az amerikai kontinensen élő magyarság körében egyelőre csak minimális kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, és a mi fiataljaink látogatása „törné meg a jeget”. Bízunk abban, hogy kolóniánk nem hagyja őket cserben most sem!

- Szintén februárban a **kiscserkész-vezetők** is elkezdtek már az új gyermekeket toborozni és az évi cserkészfoglalkozási anyagot összeállítani. Március 14-én meg is kezdődött a ZIK és a cserkészfoglalkozás.

- **Graul Trixi** nagy baráti kör lepte meg a Hungária éttermében: csellel csalogatták oda, a cinkos Omar az újság szétosztása ürügyével hívta. (l. részleteket a SP.III. o.-on)

- A magyarok listáját **Puricelliné Szabó Éva** már beadta a Club Europeóba, 350 névvel. Az újdonságokról igyekezzünk folyamatosan hírt adni.

Előző számból kimaradt nyaralási hírek

- **Kovács Olga** 3 hetet Punta del Este-i családi körben.

- **Pappné Babi** Villa Gesell. Fia Jenőke és menyegye **Zizi** felváltva mentek le vele együtt lenni.

- **Haltenberger Ányos Bea** Cariló-i nyaralójában.

- **A Zaha család** 3 generációja együtt nyaralt cordobai házukban.

- **Czanyó Mimi** születésnapjára Niki fia Spanyolországból látogatába érkezett Santa Teresitára.

- A tengerparton nyaraló ismerősök nyaralás közben is tartják a baráti kapcsolatot, egyik nyaralóhelyről a másikra száguldozva. Az állandó ötleteket is felkeresik: drága **Biró Magda** nénit és leányait, **Albert Agit** és **Zsuzsit** Ostende-i magyaros szállodájukban.

Képiró Magdi és **Kerekes Áginak** annyira megörült Magdi néni, hogy még lejárás előtt sietett megújítani előfizetését! Köszönjük!

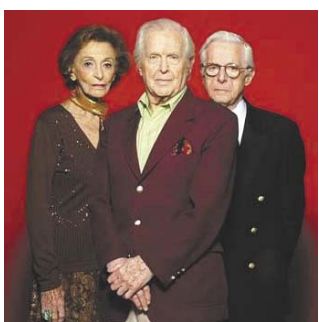
- Hogyan adódik egy újabb előfizető? Olykor mulatságosan. Tavaly évvége felé **Kerekes Ági**, **Vágó Imola**, **Vass Gyöngyi** és **Graul Trixi** leutazott Pinamarra, kis pihenőre. Ott bukkantak rá egy „Otthon” nevű házra. „Ez csak magyarul lehet”-jelszóval egy leveleskét hagytak: szeretettel meghívták az ismeretlen lakót, hogy ha Buenosban jár, csütörtökön várják őt a szokott Oleander-találkozókra a Hungáriában. Pár hétre rá derült ki, hogy **Deákné Tökés Ilona** megtalálta a levélkét - és így került a Deák család is olvasóink közé. Ilonka néni egyik unokája, **Deák Danisa** küldött pár képet bemutatkozásra:

b.-j: Deák Beatriz Silvia, Ferenc és István Miklós körülveszik mamájukat, Deákné Tökés Ilonát

- Itt az alkalom, hogy hálásan megköszönjük mindazoknak, akik Hírlapunkat szóval és tettel terjesztik, és újabb előfizetőket szereztek az utolsó hónapokban. (BGT és HKZS)

Márai darab spanyolul Buenos Airesben

Kiváló szereposztás:
Hilda Bernard, Duilio Marzio,
Fernando Heredia

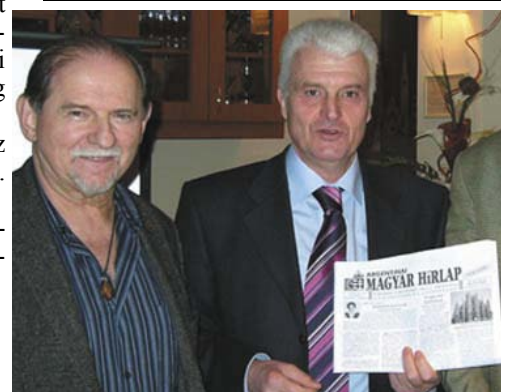
M i k o r 2008 júniusában a Magyar Kultúra Hét keretében Faix Dóra, a z ELTE professzora befejezte Márai Sándorról szóló előadását, két idősebb úr közlekedett hozzám és kérték, hogy mutassam be nekik az előadót. Egyiküket rögtön felismerem: a híres színész, Duilio Marzio volt. Nagyon megköszönték Dórának az előadást és elmondták, hogy tervük szerint 2009 elejére szeretnék bemutatni **Márai Sándor** híres könyvének, „A gyertyák csonkig égnek” színpadi változatát a londoni Christopher Hampton verziójában.

Január eleje óta telt házak előtt, a legjobb kritikák kíséretében adják elő Márai művét spanyol fordításban „El último encuentro” címmel a Teatro La Comediában. **Duilio Marzio** a gazdag grófi családból származó Henrik, nyugdíjazott tábornok, aki várja ba-

rátját, Konrádot, hogy meghallja több mint 41 évvel azelőtti árulása történetét. Marzio szerepe a legnehezebb, elejétől a végéig a színpadon van és majdnem 40 perces monológját oly mesteri módon adja elő, hogy még egy légy repülését sem lehetne hallani a teremben. **Fernando Heredia** (Konrád) szerepe kisebb, de érdemes megfigyelni arc és testjátékát, ahogy régi barátja beszédét hallgatja. **Hilda Bernard**, mint a Konrádot gyerekkora óta kísérő házvezetőnő több ízben jelenik meg, hogy a drámai feszültséget enyhítse, és alig lehet elhinni, hogy a valóságban is 90 éves korú hölgy ilyen kiváló teljesítményt tud nyújtani (a férfiak is jóval 80 feletti). **Krisztina**, **Henrik** felesége, **Konrád** szeretője, már régen meghalt, de szelleme állandóan jelen van.

Ez a mű vakító élességgel világít a barátság, a hűség és az árulás örvényeibe. A barátságot fontosabbnak tartja, mint a szerelmet, mert a főhős szerint „...a barátot meg lehet ölni, de a barátságot, amely a gyermekkorban szövődött két ember között, talán még a halál sem öli meg.” - Csak ajánlani lehet ezt az előadást, kivételes színészi teljesítményekkel, jó rendezéssel, korabeli díszletekkel és öltözékekkel, mesteri világítással és hozzáillő zenével.

Székásy Miklós

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Márciusban legnehezebb elkezdni rovatom megírását, noha ez részemre nem terhes kötelesség, hanem öröm. Ezért idén februárban laptoppal a hónap alatt átutaztam Uruguayba, remélve, hogy a nyaralást össze tudom kötni írói szenvedélyemmel.

A világraszóló gazdasági válság és az argentin belpolitikai elégedetlenség az idén erősen érezhető volt a nyaralók megírtkult táborában. Nálunk Argentínában a megérdemelt nyaralásra mégis mindenki készült, jóllehet nem a szokott örömmel. A dolgozó középosztály bizony nagyon megfontolta, hogy hol és mennyi időre menjen el nyaralni, akár tengerpartra vagy a hegyekbe. Egy hónap helyett jó, ha két hétre teltelt az utazészonban. Aki februárban, árengedményekben reménykedett, annak argentin nyaralóhelyeken talán beváltak álmai, de egy nemzetközi fürdőhelyen, mint Uruguayban, Punta del Estén, egy magamfajta nyugdíjas középosztálybelinek bizony csalódást okoztak. Februárban semmi sem lett olcsóbb, a lakások, villák megteltek gazdag külföldi vendégekkel, akik között jóval kevesebb argentint láttunk, mint tavaly.

Mi az, ami Punta del Estére csábítja a milliomos befektetőket? Mi vonzza ide az északi féltekéről a turistákat? Honnan árad az a tengernyi pénz, amin gombaszerűen toronymagas modern öröklakások épülnek? A régi villákon, lakásokon „kiadó” táblák lógnak. A új toronyépületekben dollármilliókat kérnek egy párszáz négyzetméteres lakásért.

Kétségtelenül csábító a félsziget földrajzi fekvése, éghajlata, növényzete, barátságos lakossága, de leginkább gazdasági politikája. Tény, hogy ma ez a fürdőhely már csak arra a gazdag, nemzetközi milliomos osztályra és azoknak épít. Ennek ellenére Punta del Estén mindenki meg-

találja azt a környezetet, ami kedvének és zsebének megfelel. Életemben szép fürdőhelyet bejártam, de még nyugdíjasan is itt nyaralok legszívesebben.

Csábító éghajlat és növényzet... balra: A szerző barátnőjével, Dörnyé Ilcsivel Punta del Estén Fotó Bonczos

Magyar olvasóink közül találkoztam régi háztulajdonosokkal, mint Oberitterné Judith, özv. Kehiday Gáborné Simonetta, Prevené Sorg Baby, Fabbriné Balla Bea, Raciopiné Abaffy Edda családjával Saltából és az egyetlen magyarországi-magyar háztulajdonos, Schick Miklós és Marika, fiúkkal, Gergellyel és menyasszonyával.

Miklós, régi ingatlanügynök Magyarországról szeretne gazdag befektetőket hozni át Puntára, mert neki itt csak a magyar társaság hiányzik. Összeismertetem őket Orbán Lászlóval, aki meghívott bennünket Lincoln Center-i lakásába, egy remek tengeri herkentyű vacsorára.

A szerző születésnapja baráti körben. b.-j.: lánya Sebest Zsuzsi, Máhr Lívia, Schick Miklós és felesége, az ünnepelt; ülve: a vendéglátó háziasszony, Oberitterné Judith Fotó Bonczos

Március 3-án kipihenten érkeztem haza. Mi történt kolóniánkban február végén? Honnan tudjam meg? Megmentett az újságunk márciusi száma, amely már

Milliomosok pihenése Punta del Estén - felhőkarcok skyline-je a háttérben

Fotó Bonczos

hétfőn 2-án az íróasztalomra érkezett. Mielőtt útításkáimat kipakoltam volna, mohón elkezdtem olvasni az AMH-t. Szerkesztőnket, Haynalné Kesserű Zsuzsót hívtam fel először, hogy gratuláljak neki, mert a márciusi számban mindent megtaláltam, amit kerestem, vagy ami nekem hiányzott. Remélem az óta mindenki elolvasta, és megszívlelte Szerkesztőnk üzenetét az 1. oldalon, amelyben az Argentínai Magyar Hírlap 4 éves megjelenése beteltek alkalmából pontokba szedve felsorolta a Hírlap eredeti és már 5 évvel ezelőtt megfogalmazott célkitűzéseit és irányát. Kíváncsi vagyok olvasótáborunkból hányan gratuláltak Haynalné Zsuzsónak tehetségéhez és kitartásához. Kíváncsi vagyok arra is, hogy hány előfizetőre tudtuk feltornászni magunkat az elmúlt 4 év folyamán. Nem kétséges, hogy a kolónia tisztában van azzal, hogy milyen fontos és nélkülözhetetlen KAPOCS közöttünk a Hírlap. Honnan tudnánk meg „eseménynapár” hiányában, hogy hol, vagy mit rendeznek honfitársaink, sőt maga a magyar nagykövetség is? Nincs mindenkinek kábelpostája, e-mailje, hogy utolsó percben értesülhessen fontos eseményekről. Bárkit megkérdeztem az elmúlt napokban, egyetértettek velem abban, hogy szükség van a lapra. Sőt mi több - meg vannak vele elégedve.

Én viszont bevallom kedves olvasóimnak, hogy én nem vagyok maradéktalanul megelégedve velük. Tisztelet a kivételnek, néhány idős barátom, nemigen kapunk lelkes biztatást helybeli olvasóinktól. Tulajdonképpen sokan el sem olvassák az újságot! Ebben nem látok semmi meglepőt. Annak idején Czanyó Adorján sokszor ránk pírított (legjobb barátaira is), hogy nem olvassuk az újságot. En sem mindent és mindig. Akkor meg miért

elégedetlenkedem? Azért, mert márciusban mindig azt szavaljuk, hogy „Talpra, Magyar”. Enekeljük a Himnuszt: „Isten áldd meg a magyart jó kedvvel-bőséggel”. Fel-fellobbanunk, szalmaláng módjára, de alapjában véve ritkán lelkesítjük egymást. Pedig erre lenne mindannyiunknak legnagyobb szüksége, ebben a tömeghisztériában szenvedő baljós világban. A tűz is kialszik, ha nem fűjjük. (Örömmel cáfolom meg kedves rovatvezetőmet, mert megnyugtatóan és meghatóan sok elismerést kapunk, főleg szóban, de írásban is az egész újságra vonatkozólag! Szerk.)

Argentín hazámba visszaérkezve Magyar Hírlapunkon kívül semmi más, kellemes meglepetés nem ért. A közoktatás, közhivatalok március 2-án kellett volna elkezdjék a munkaévet. Ehelyett az elégedetlen tanítók szakszervezete zajosan tüntetett, sztrájkolt, aminek csak a gyermekek örvendtek, mert - újból! - később kezdődik el a tanév... A mezőgazdák újult erővel léptek fel a kormány fojtogató rendeletei ellen. A közbiztonság nem javult. Már a rendőroket támadják és gyilkolják meg a banditák. A nagy szárazság után még az ég is beborult, mert egyik nagy vihar a másikat követte. Jön az ősz... A bizonytalanság, félelem szinte tapintható a levegőben. Senki sem dönt, hanem vár. Meddig? Úgy látszik júniusig, mert előrehozzák a választásokat!

Március 11-én a fenyegető vihar ellenére a Zrínyi Kör és a Cserkészek a Hungária egyesületben gyűltek össze, hogy megemlékezzenek szeretett vezéralakjaik, id. Benedek László tizedik és fia László 1 éves halálévfordulójáról. Kolóniánk egyik leghívebb és legmagyarabb családjának őszinte részvételemet és együttérzésemmel csodálatomat is fejezem ki ez alkalomból. (l. továbbá HUF11.o.)

Március 11-én du. a Segélyegylet megtartotta idei első igazgatói gyűlését, amelyben kilátásba helyezték a 2009. évi közgyűlés dátumát. Május 10-re tűzték ki. Mint a Támogatók körének aktív tagja szeretném ezt megemlíteni: kérjük a jótékony adakozókat, hogy értesítsék telefonon az Otthont, ha bankszámlára fizetik be adományukat. Átutalásnál 1 hónap múlva kapjuk meg az adakozó nevét, készpénz befizetésnél soha. Tehát kinek küldjük a nyugtát? Reméljük, hogy kedves olvasóim táborából sokan köztük lesznek.

Március 15-e minden magyar legnagyobb nemzeti ünnepe: ilyenkor megemlékezünk az 1848-ban vívott forradalomról, ahol dédapáink életüket és vagyonukat áldozták a magyar függetlenségért, a szabadságért. Március 15-e mindig kolóniánk és az egész Dél-Amerikába szakadt magyarságnak évadnyitó nemzeti ünnepe volt. Napjainkban különös jelentőséggel bír, amikor anyaországunk komoly bajban van, egy szakadék szélén áll. Viharban, veszedelemben mindig megtaláljuk egymás kezét, ilyenkor összetart a magyarság.

Ez látszott meg, ezt éreztük mindannyian, akik részt vehettünk szombaton, március 14-én délelőtt a magyar nagykövetség, majd délután a Hungária egyesület által rendezett ünnepségeken.

Józsa Máttyás nagykövet az idei márciussal betöltötte 4 éves argentinai mandátumát. A képen feleségével, Gabriellával Fotó Jakab

KOLÓNIAINK

Józsa Máttyás nagykövet és felesége Gabriella az Anyaország nevében 12.30 órára hívta meg a kolónia tagjait és velünk együttérző barátokat. A megemlékezés az argentin himnuszszal kezdődött.

Józsa Máttyás spanyolul adta elő a magyar miniszterelnök ünnepi köszöntőjét, a zenei előadásokhoz

... ha mégegyszer azt üzeni, mindyájunknak el kell menni... b.-j.: Gosztonyi Garzó, ifj. Zaha Sándor, Fóthy Gyuszko, Benkő Laci (Ars Hungarica férfikórusból) Fotó Balthazár

majd az Ars Hungarica férfikórusa által előadott szabadságharc-korabeli dalaihoz elég maga a fül, nem kellene szavak. A magyar Himnusszal igen meghatóan végződött az ünnepély. A ragyogó napos kertben fényes ellátásban részestültek a vendégek. Eszembe jutott a nagykövet 4 évvel ezelőtti bemutató március 15-i ünnepsége. Milyen örömdetes, mennyivel más, szebb, közvetlenebb 4 év után a kolónia és közte a kapcsolatunk. (l. továbbá 3.o.)

A Hungária egyesületben, mint szokásos, Lomniczy József rendezte a megemlékező ünnepélyt aznap délutánra. Váratlanul szép, felejthetetlen műsor várta a magyarul beszélő és érző honfitársakat. A Hungária elnöke, Zöldi Márton üdvözlője után Józsa Máttyás nagykövet volt a felkért díszszónok. A kitűnő, tömör beszédben rámutatott, hogy a magyarság 2 nagy

szabadságharcát, 1848 és 1956-ban idegen hadak verték le. Reméljük, hogy bátor hőseink nem hiába ontották véréüket.

Ezek után külön ajándék lepte meg a jelenlévőket. Benedekné Marika és Gorondiné Judit szervezésében a Zrínyi Kör tanári karából és szülői gárdájából származó önkéntes szavalók nyújtottak irodalmi műsort a kihirdetett szavalóverseny győztese előadásában.

Olyan csodálatos volt, hogy annak egy külön oldalt kelene szenteljünk, hiszen már mind itt született generációról volt szó! E sorokban csak hálánkat szeretném kifejezni a Zrínyi Kör áldozatkész, lelkes tanárainak, akik most már a harmad- és negyedgenerációs gyermekeinket nevelik mindmáig!

Isten megáldotta a magyar kolóniát ilyen remek emberekkel. (l. továbbá 6.o.)

Túl sok program egy napra azt eredményezte, hogy a Hungária nagyterme sajnos messze nem telt meg. Sokan maradtak ki abból a maradéktalan élvezetből, amit az ünnepi program nyújtott. 1. sor b.-j.: Józsa Máttyás nagykövet és felesége Gabriella, Zöldiné Cristina és Zöldi Márton Hungária elnök Fotó Balthazár

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebest Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2008-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):**
- (4x) Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa
- (3x) Dr. Alitisz Constantino - Erdődy József - Móríc Istvánné - Pejacevich Alexis
- (2x) Dobosi Szabó Anikó - Döry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - N.N.
- (1x) B.Á.(Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - K.I.- N.N.- Zombory István
- 2009:** Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Kalpakian Ervin - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Orbán László - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa - Döry Ilcsi - Gorondi István és Edith - Móríc Istvánné - Álvarez Zöldi Viktória - Mészáros Lászlóné, Angéla
- Az AMH és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!*

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA MARIANA SEBESS
Distinguida con la GRAN CRUZ DE ORO

Distinguidos mundialmente

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
BOCUSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentíni MAGYAR HÍRLAP
Az argentíni magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Vezető budapesti művészeti galéria vásárol

MAGYAR FESTMÉNYEKET, MŰTÁRGYAKAT,
reális, európai árszinten
(+54-11) 4798-7521
artehungara@gmail.com

Importante galería de arte de Budapest compra **PINTURAS Y OBRAS DE ARTE HUNGARAS,**
a precios reales de Europa

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Dancs Zsuzsanna
ügyvéd
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

h

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámoló és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

A májusi számra a lapzárta: április 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejáratát. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük!
AMH

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES
EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - leidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Aménábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vfierlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994
moka_retezar@yahoo.com.ar

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsilili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

Esta edición fue impresa en **IMPRESA ALFA BETA S.A. 4522-1855**